

abscessus fiat, capax sit materiæ expellendæ, & ut bonus sit abscessus, fieri debet infra & longissimè ad extrema, & ut supuretur. Hinc petechiæ lethales, quæ vacuare materiam non possunt, sed materiam malignam ad cor revehant. *Galenus cit. locò* abscessus in ardente legitimâ non admittit, sed solùm in spurtiâ.

Absque evacuatione criticâ & abscessu si solvatur ardens, metuenda est **RECIDIVA**. Id quòd *ε. 12.* innuit *Hippocrates*. ἦν δ' ἀνευ τῶν λυθῆ, ὑποσφοῖ παλιν ἔσαι τῆς ἀρρώστιας, ἢ ἰσχίων, ἢ σκελέων ἀλγῆμα ξυμβήσεται, καὶ πύσεται παχέα, ἢ μέλλῃ ὑγιῆς ἔσεσθαι. *Sin* verò *citra* hæc solvatur, revertetur morbus, vel coxæ, vel crurum dolor continget, & si evasurus sit, crassa exspuet.

Et sanè magnam naturæ vim esse, quis non animadvertit. Singulas lustrat partes corporis, expurgat, à sorditie liberat, vigorique pristino restituit.

CAPUT XXXII, causus spurius quò modò tendat ad salutem, ostendit.

IN ILLEGITIMA ardente, ad **SALVTEM** terminationis modum proponit *Cous 4. de rat. videt. in acutis t. 13.* nempe κατ' ἔκρηξιν; & quidem τῶν ῥινῶν, per hæmorrhagiam narium: vel κατ' ἀπόσπασιν, per abscessum. τῶ τοιοῦτῳ ἦν μὴ αἷμα ἐκ ῥινὸς ῥυῆ, ἢ ἀπόσπασμα πρὸ τὸν τράχηλον γένηται, ἢ σκελέων ἀλγῆμα, καὶ πύσματα παχέα πύσῃ, ἢ ἰσχίῳ ὀδύνη, ἢ αἰδοῖσιν πελῖωμα [ταῦτα δὲ ξυστάσεως τῆς κοιλίας γίνεσθαι] & κέμεται καὶ ὀρχίς ἐσταθεῖς, κρητικόν. *Huius* iudicatio minimè continget, nisi sanguis è naribus profluxerit, aut abscessus circa collum, aut crurum dolor oboriatur, & spurta crassa exspuat (quæ alvo suppressâ contingunt) aut coxæ dolor, aut pudendæ livor obvenerit. Testiculi etiam tensio iudicationem significat.

Galenus in commentò hæmorrhagiam narium in illis spuriiis admittit febribus acutis, ἐφ' οἷς ἢ τὸ πάθος σύστασις ἐν τῷ πνεύ-

μορι